

Він уособлював мужність

У колективу Національного педагогічного університету імені Михайла Драгоманова втрата — пішов з життя голова ради ветеранів Микола Рябухін.

Коли Микола Аркадійович на урочисті державні свята одягав "парадний" кітель — груди рясніють медалями й відзнаками за трудові і ратні подвиги. Ветерана обступали студенти, цікавлячись призначенням кожного ордена та слухаючи захопливі історії буденного фронтового життя. Микола Аркадійович не звик вихвалитися, але у таких випадках з приємністю задовольняв цікавість вихованців.

Він — колишній воїн, полковник у відставці, кавалер трьох орденів Вітчизняної війни, орденів Богдана Хмельницького та Червоної зірки. Життя наскрізною ниткою прошило його вчительством, а мирне небо, за яке йшов під кулі, нагородило чудовими вихованцями — студентами Національного педагогічного університету імені Михайла Драгоманова, де він викладав курс загальної педагогіки та очолював Раду ветеранів університету.

Ще до Другої світової війни доля визначила, що бути Миколі Аркадійовичу наставником. Бо ж одразу після школи працював піонервожатим і вчителем. У сороковому він здійснює свою мрію та слідом за старшими братами вступає до Київського педагогічного інституту імені М. Горького.

ними почуттями напевно ніколи не змогла б сидіти склавши руки й після усього пережитого, коли навколо розруйнована країна чекала тямущих відбудовників. Саме у цей час Микола Аркадійович повернув на стежу педагогіки — працював директором у Скитецькій, Росошанській та Славянецькій семирічках. Турботи директора сільської школи не з легких. Колишньому фронтовику хотілося відкрити для своїх учнів великий світ, де мир, за який заповзято боровся, — й головна ідея, й принцип життя, й запорука щасливого майбутнього. Життєвий досвід з воєнних буднів вирішив підкріпити науковими знаннями, тому й вступив у 1951 році до тодішнього педінституту імені М. Горького.

до Київського піхотного училища. Але перші іспити довелось скласти уже захищаючи рідне місто. Ніколи й не мріяв про героїство, але жодного разу не відмовився від будь-якої роботи, бо чудово розумів — кожен вчинок — на благо Батьківщини. Пан Микола згадував звичні на той час для нього буденні моменти: чи то знешкодження півтонної авіабомби, чи то допомога саперам на мінному полі, і сам інколи дивується — де й бралась та дивовижна сміливість і відчуття святості обов'язку. Адже молоді дев'ятнадцятилітні юнаки твердо тримали в руках зброю далеко не задля медалей.

Після евакуації училища Рябухін з товаришами потрапили на фронт, у контрнаступ від Москви. Не одне українське місто й містечко визволяв Микола Аркадійович, крокуючи широкими фронтовими дорогами. Пам'ять ветерана свято берегла імена друзів-однополчан, командирів, з якими довелось пережити й перемоги, й поразки. А траплялося всякого, тільки милосердна доля оберігала. Коли мало не потрапив до братської могили. Страшно й подумати, як почували себе батьки, отримавши "похоронку" сина.

З часом видужав. Війну закінчив капітаном у 1947 р. на берегах Ельби. А до рідного села повернувся відслуживши ще прикордонну службу на демаркаційній лінії з американцями.

Людина зі щирими непідроб-

Чи підозрював тоді Микола Аркадійович, що цей навчальний заклад стане для нього рідним на все життя. Його вихованці потребуватимуть мудрості героя Великої Вітчизняної війни, а колишній фронтовик уже не зможе без вогню допитливих студентських очей. Так, Національний педагогічний університет імені Михайла Драгоманова здобув в особі свого студента й успішного аспіранта чудового педагога й наставника.

У гурті студентів у коридорах вишу не завжди було легко запримітити героя-фронтовика, що скромно розповідав на чиєсь прохання принципи педагогіки, але той, хто хоч раз слухав його розповіді, запам'ятав на все життя, що "настояні" вони на багатому життєвому досвіді, недослухатись до якого просто неможливо.

Сьогодні колектив університету у щирому смутку. Легендарний колега — патріот, герой відійшов у вічність, але про його мудрість, щиросердя, розважливість, доброту пам'ятатимуть не лише у Раді ветеранів, а в кожному Драгоманівському підрозділі.

**Ректорат,
Профспілковий
комітет викладачів та
співробітників
Національного
педагогічного
університету імені
М.П. Драгоманова.**